

Hvad er dokumentarfilm?

- Film, der siger noget sandt om virkeligheden, ud fra en instruktørs fortolkning
- Handling i billeder og lyd

5 dokumentariske grundformer

1. Den klassiske
2. Den observerende
3. Den poetiske
4. Den personlige
5. Den fiktive

Den klassiske form

(ekspositorisk / autoritativ)

- Fremlæggelse af et problem – og ofte også af en løsning
- Klart og simpelt struktureret
- Alvidende fortæller
- Stærkt styrende voiceover
- Billedsiden er mest illustrativ

Den observerende form

- Forsøg på at indfange den "rå virkelighed"
- Ingen fortæller, ingen voiceover
- Fluen på væggen
- Fokus på det "levede liv" og de "magiske" /sigende øjeblikke
- Åben form (tilskueren gives lov til at konkludere selv)

Den poetiske form

- Ingen historie som sådan
- Fokus på sanselige og poetiske sider af virkeligheden – frem for en konkret historie
- Æstetik og musik er ofte det centrale

Den personlige form

- Subjektivt fortalt (instruktørens er ofte selv synlig)
 - selvfremstilling
- Brug af filmiske virkemidler til at understrege centrale elementer i fremstilling
- Fokus på den personlige historie
- Vi kommer meget tæt på det private

Den fiktive form

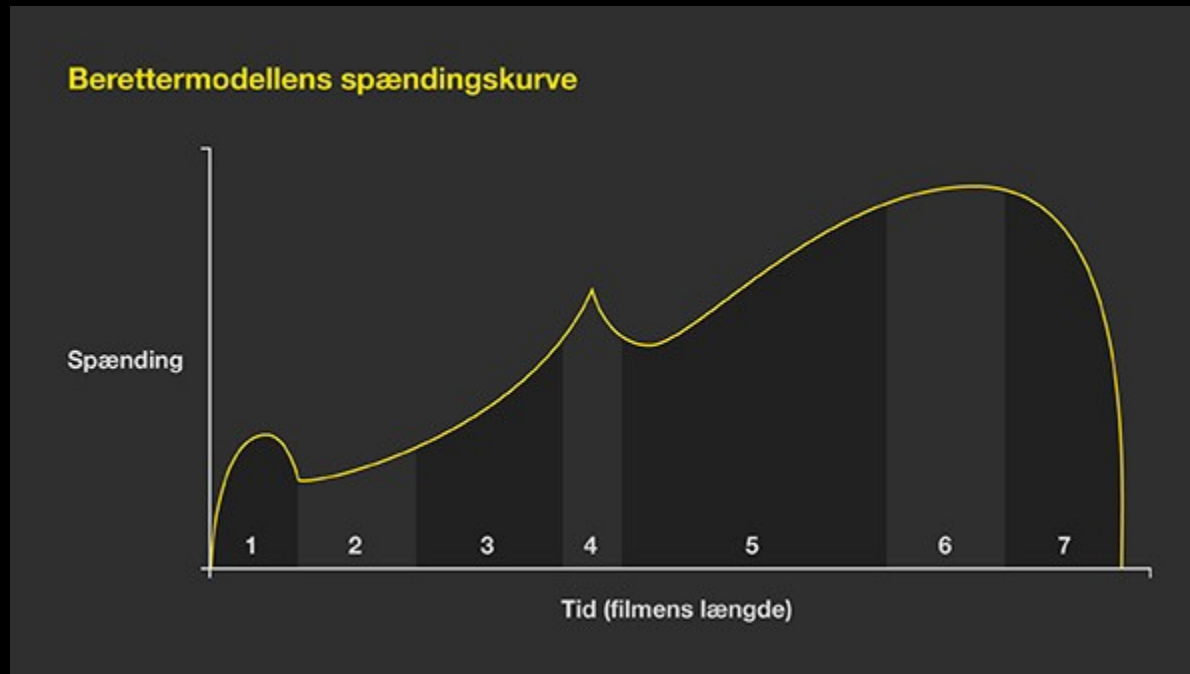
- Nyere tendens, dog med rødder i 1960'erne
- Blanding mellem fiktion og fakta
Fx dramatiserede historiske begivenheder, der ikke findes filmoptagelser af. Dramadokumentar
- Problematisering af sandhedsfremstillinger
Fx Christoffer Guldbrandsens omdiskuterede 'Den hellige krig' om Foghs viden om danske krigsfangers skæbne i Afghanistan

De fortællelemæssige virkemidler

De dokumentariske grundformer baserer sig alle på valg eller fravalg af:

- Dramaturgi
- Iscenesættelse
- Særligt valg af kameraføring
- Lyd og musik
- Klip og rytme
- Rekvisitter og ydre handling
- Hovedpersonens medvirken og ”spillen med” eller ej
- Konteksten (lokal, historisk, aktuel, mulighed for identifikation)

Berettermodellen

1. **Præsentation** – Filmens vigtigste personer og locations bliver introduceret. Der bliver lagt op til filmens konflikter.
2. **Uddybning** – Filmens konflikter begynder at presse sig på. Vi får mere viden om personerne, konflikterne og filmens temaer.
3. **Point of no return** – Vendepunktet for filmens hovedperson. Her sker en afgørende begivenhed. Nu er der ingen vej tilbage. Hovedpersonen må tage konsekvensen af begivenheden.
4. **Konfliktoptrapning** – Filmens indre og ydre konflikter udvikler sig. Der opstår komplikationer. Presset på hovedpersonen bliver større og større.
5. **Klimaks** – Filmens spændingsmæssige højdepunkt. Her bliver kampen afgjort, og konflikten bliver løst.
6. **Udtoning** – Konflikten er afsluttet. En ny livssituation er opstået for filmens vigtigste personer.
7. **Anslag** – Filmens begyndelse. Anslaget giver en forsmag på filmens præmis, stemning, genre, tema og stil.

Aktantmodellen

Aktantmodellen

Giver

Objekt

Modtager

Kommunikationsakse

Projektaakse

Konfliktakse

Hjælper

Subjekt

Modstander

